

Modul Montessoriziraj kuću

Lekcija 2

Ulaz

Pomoz mi da učinim sam. - Maria Montessori

Ulaz za našu toddlericu - što manje to bolje, što jednostavnije to izvedljivije

Ulaz u vaš dom prvo je pripremljeno okruženje

U ovoj jedinici istražujemo prvo okruženje koje vidimo kada uđemo u kuću i dajem vam nekoliko savjeta kako ga održavati urednim i učiniti dostupnim vašem djetetu.

Ulaz je jedno od najprometnijih mjesta u kući: ponekad nas dvoje/troje/četvero izađemo van u isto vrijeme, svi pokušavamo obući jaknu, uzeti torbu, možda čak pronaći rukavice i kapu.

Ulaz je ujedno i najteže mjesto za “montessorijance” jer uvelike ovisi o vrsti kuće koju imate. U našoj kući imamo uzak hodnik širine 1 metra i dužine oko 3 metara koji se “slijeva” u centar kuće. Upravo smo taj dio namijenili (osim za igru, prolaz i još mnogo toga) kao mjesto pripreme za izlazak. U većini stanova u Hrvatskoj ulaz je uzak i zato je važno da budemo: 1. fleksibilni u prilagodbi te 2. minimalistički u izvedbi.

Fleksibilnost je jedna od temelja bilo kojeg montessoriziranog prostora. Možda možete stvoriti prekrasan prostor za kapute i cipele u samom ulazu ili je možda bolje odrediti posebno mjesto za kapute i cipele u drugoj prostoriji, kao što je dnevna soba, i posvetiti ulaz malim stvarima kao što je školski ruksak pričvršćen na kuku. Mi smo, primjerice, do sada vješali jakne gostiju u ulaznom hodniku, ali kad je jednom prilikom zidna vješalica pala zaljubili smo se u novi, otvoreni prazan prostor te odlučili spremati jakne (gostiju) u zidni ormar u blizini hodnika.

Primjer prilagođenog ulaza (izvor: Pinterest)

Primjer prilagođenog ulaza kada se nema puno postora (izvor: Pinterest)

U idealnom slučaju, da bi ulaz u dom bio prilagođen djeci moramo postaviti:

- nisku stolicu ili klupu na koju djeca mogu sjesti i obuti se
- košaru za cipele i, u hladnim mjesecima, košaru za rukavice, šalove i kape - jedan par za svakog člana obitelji, što manje to bolje.

- niska kuka (ili par kukica) za dječji ruksak i/ili jaknu. U idealnom slučaju visina bi trebala biti više-manje na srednjoj visini djetetove podignute ruke kako bi on ili ona mogli lako objesiti svoju jaknu i ruksak.
- ogledalo koje je dovoljno nisko da se dijete prije izlaska može pogledati i provjeriti je li mu lice čisto i kosa uredna.

Pogledajmo neke detalje slijedeći osnovna načela o kojima smo govorili u prethodnoj lekciji.

Niski namještaj: nije uvijek potrebna stolica, pogotovo ako je djetetu lakše obuti cipele stojeći ili sjedeći na podu (u tom slučaju mali namjenski tepih može biti solucija). Nadalje, ogledalo može biti normalno dugo i visoko ogledalo pričvršćeno što niže kako bi, osim naše djece, i mi roditelji mogli vidjeti sebe od glave do pete.

Manje je više: u hladnim mjesecima posjedovanje samo jednog para rukavica, šala i kape, primjerice, pomaže djetetu pri odabiru i općenito osigurava da nema neusklađenih rukavica.

Neovisnost i samostalnost: imati košaru za cipele i jednu za rukavice dobra je ideja za malu djecu. Važno je imati mjesta za sve jer tako dijete uči da svaka stvar ima svoje mjesto. Nadalje, nema frustracije da mora nešto tražiti u žurbi. Osim toga, daje djetetu neovisnost da može obaviti cijelu rutinu napuštanja kuće samo.

Odložite i rotirajte: ako djeca imaju više od jednog šala ili kape, možete ih rotirati tako da uvijek imate samo jedan vani, a ipak im dajete malo raznolikosti.

Primjer prilagođenog ulaza (izvor: Pinterest)

Primjer prilagođenog ulaza (izvor: Pinterest)

Naš ulazni hodnik i pred prostorija

Naš ulaz razvijao se kako smo polako prilagođavali dom našoj brojnoj obitelji.

Do prije par mjeseci ovdje je stajala i zidna vješalica za goste. Srećom pa je prilikom jednog slavlja zbog težine jakni ta je vješalica pala. Kažem srećom jer je prostor dobio na veličini i ljepoti. Tako da u ovom ulazu sada stoji samo kutak za oblačenje i obuvanje naše toddlerice, a služi kako bi i druga djeca mogla ovdje objesiti svoje jakne kada nam dolaze u goste.

Naš minimalistički ulaz u kuću sastoji se od velikog ogledala i Paolinog kutka

Paolin ulazni kutak napravljen je od:

- male klupice koju smo kupili na otvorenoj tržnici. Ova klupica dovoljno je čvrsta, punog drva a opet dovoljno uska da ne uzima previše prostora.
- [Ikea Hovolm držač sa kukama](#)
- [Ikea Nereby viseća košara \(odlaganje\)](#) za Paoline papuče
- [Ikea Lassbyn viseće ogledalo](#) (nažalost nema ga u više u tom obliku)
- češalj

- viseća maramica za nos (nije idealno, ali je za nas najfleksibilnije)
- preko puta Paolinog kutka nalazi se [Ikea Lindbyn](#) veliko ogledalo gdje se ona već sada može promatrati
- nekoliko [Montessori kartica za rutinu](#) oblačenja i obuvanja

Paolin kutak na ulazu u naš dom

Paola si obuva papuče

Cipele cijele obitelji držimo u [Ikeinom Trones ormariću za cipele](#) (svatko ima pravo držati 2-3 para cipela po sezoni), dok kape koje rotiramo prema sezoni ljeta-zima držimo u košari u ormaru (svatko ima pravo na jednu kapu). U istom ormaru nalazi se i košara “izgubljeno-nađeno”, odjeljak za jakne za mlađu i stariju djecu te odjeljak za Darijove i moje jakne. Dječje jakne ne rotiramo prema sezoni, sve se nalaze ovdje tijekom cijele godine. Što ne stane u ormar, nema što tražiti u ormaru, to je moj moto. 😊

Ikea Trones smo izabrali kao ormar za cipele za cijelu obitelj (samo cipele za snijeg čuvamo u garaži), a nalazi se tik do ulaznog hodnika.

Jedan od rijetkih ormara u našem domu.

Detalj velikog ormara. Od gore prema dolje nalazi se: kutija izgubljeno-nađeno i boce za vodu, moje dvije torbe za svaki dan, kutija za sezonske kape i šalove, ladica sa platnenim vrećicama, ladica sa odjećom za kišu.

Odjeljak za dječje jakne koje se ne rotiraju: donji dio za malene, gornji dio za naše starije kćeri.

Odjeljak za suprugove i moje jakne koji se ne rotira: iznad u Samla Ikeinoj kutiji su cipele za planinarenje, ispod u Samla Ikeinoj kutiji su ruksaci za treninge i izlete. Do ormara stoji stolica za obuvanje.